Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

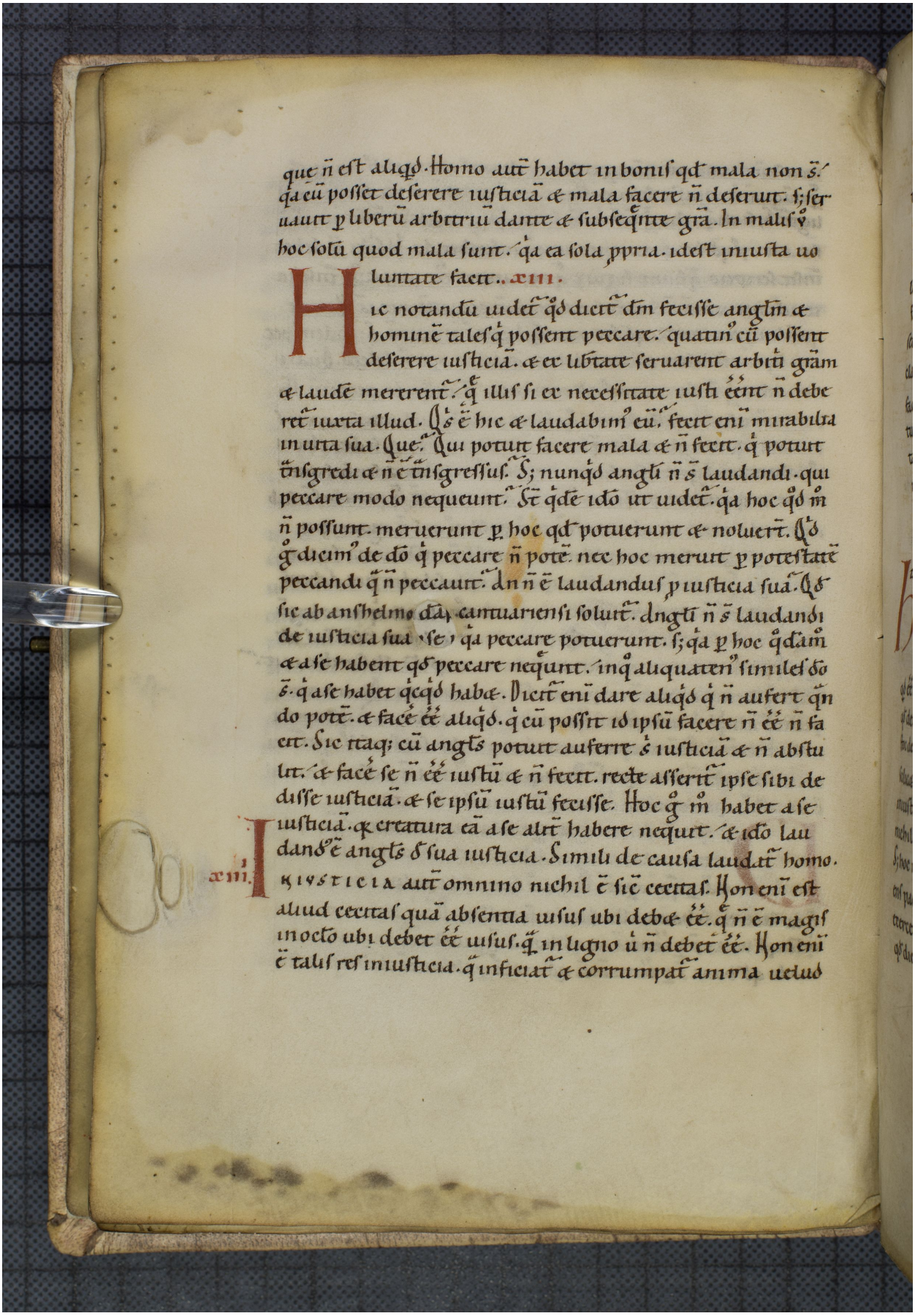

que n̄ est aliqd. Homo aut̄ habet in bonis qd̄ mala non s̄.
q̄a cū posset deserere iusticiā & mala facere n̄ deseruit. s; ser
uauit p liberū arbitriū dante & subseq̄nte grā. In malis v̄
hoc solū quod mala sunt. q̄a ea sola ppria. idest iniusta uo
luntate facit.. xiii.

Hic notandū uidet̄ q̄d dicit̄ dm̄ fecisse anglm̄ &
hominē tales q̄ possent peccare. quatin̄ cū possent
deserere iusticiā. & ex libtate seruarent arbiti grām
& laudē mererent. q̄ illis si ex necessitate iusti ēēnt n̄ debe
ret̄ iuxta illud. Q̄s ē hic & laudabim̄ eū. fecit enī mirabilia
in uita sua. Que. Qui potuit facere mala & n̄ fecit. q̄ potuit
t̄nsgredi & n̄ ē t̄nsgressus. S; nunq̄d angli n̄ s̄ laudandi. qui
peccare modo nequeunt. S̄t q̄dē idō ut uidet̄. q̄a hoc q̄d m̄
n̄ possunt. meruerunt p hoc qd̄ potuerunt & noluerūt. Q̄d
g̊ dicim̄ de dō q̄ peccare n̄ potē. nec hoc meruit p potestatē
peccandi q̄ n̄ peccauit. An n̄ ē laudandus p iusticia suā. Qd̄
sic ab anshelmo dā cantuariensi soluit̄. Angli n̄ s̄ laudandi
de iusticia sua. se. q̄a peccare potuerunt. s; q̄a p hoc q̄dām
& a se habent qd̄ peccare nequeunt. inq̄ aliquatenus similes dō
s̄. q̄ a se habet q̄cq̄d habē. Dicit̄ enī dare aliq̄d q̄ n̄ aufert q̄n
do potē. & facē ēē aliq̄d. q̄ cū possit id ipsū facere n̄ ēē n̄ fa
cit. Sic itaq; cū angls potuit auferre s̄ iusticiā & n̄ abstu
lit. & facē se n̄ ēē iustū & n̄ fecit. recte asserit̄ ipse sibi de
disse iusticiā. & se ipsū iustū fecisse. Hoc g̊ m̄ habet a se
iusticiā. q̄ creatura eā a se alit̄ habere nequit. & idō lau
dand̄ ē angls d̄ sua iusticia. Simili de causa laudat̄ homo.
xiii. Iniusticia aut̄ omnino nichil ē sic̄ cecitas. Non enī est
aliud cecitas quā absentia uisus ubi debē ēē. q̄ n̄ ē magis
in oclo ubi debet ēē uisus. q̄ in ligno u̇ n̄ debet ēē. Non enī
ē talis res iniusticia. q̄ inficiat̄ & corrumpat̄ anima uelud